
metafora
RUTH
KVARNSTRÖM-JONESOVÁ
Pekárna
plná života
Uličky malebného Halleholmu
znovu naplní vůně skořice

Do Halleholmu, idylického pobřežního maloměsta nedaleko Stockholmského souostroví, dorazil podzim. Život Lovisy Lindegrenové se po událostech knihy *Pekárna s vůní skořice* konečně ustálil. Se svou Pekárnou má velké plány a slibně se vyvíjí i její vztah s Axelem. Když však do jejich života zasáhne nemoc, klid a pohoda jsou ty tam.

Lovisu totiž přese všechno dobré, co v posledních měsících zažila, nepřestávají pronásledovat vzpomínky na sestru Cecílii, která podlehla rakovině. Jak se vypořádá s tím, že by další blízký člověk měl podobně trpět? Dokáže být svým milovaným oporou?

Pekárna plná života je pokračováním vřelého rodinného příběhu, odvíjejícího se v kulisách malebného městečka Halleholm, v němž se tradice a staré křivdy setkávají s moderní romancí a intrikami – to vše nad čerstvými skořicovými šneky a šálkem horké čokolády.

„Neumím si představit lepší knihu na zimní večery než Pekárnu plnou života*, pokračování příběhu z kouzelného švédského městečka Halleholm.“*

– čtenářská recenze, Goodreads

Ruth Kvarnström-Jonesová

Pekárna plná života

Ruth Kvarnström-Jonesová

Pekárna plná života

Přeložil
Boleslav Ryljak

metafora

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy
Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude ***trestně stíháno****.*

Julstök i Halleholm © Ruth Kvarnström-Jones,
first published by Printz Publishing, Sweden, in 2021.
Published by agreement with
Norstedts Agency and Corto Literary Agency.
Translation © Boleslav Ryljak, 2021
Czech edition © Grada Publishing, a. s., 2022

All rights reserved

ISBN 978-80-7625-616-3 (ePub)
ISBN 978-80-7625-615-6 (pdf)
ISBN 978-80-7625-218-9 (print)

S láskyplnou vzpomínkou věnováno
Jean Jenkinsové,
přítelkyni a zcela mimořádné redaktorce.

Seznam postav

Magdalena Bernaborgová-Halleholmová:
Hlava rodu Halleholmů. Dlouholetá sokyně Amélie Lindegrenové, která byla hlavní iniciátorkou šedesát let trvajícího sporu mezi Lindegrenovými a Halleholmovými. Nyní již vyrovnanější a usilující o nápravu. Žije v Bernaborgské budově ve Stockholmu.

Markus Halleholm*:
Její slabošský manžel. V mládí miloval svou sestřenici Amélii, pak ji zradil.

Désirée Halleholmová:
Jediné dítě Magdaleny Bernaborgové-Halleholmové. Dědička Bernaborgského bohatství. Předsedkyně výboru pro výběr prostředků v Halleholmské nemocnici. Žije ve vile Halleholm.

Ulrik Halleholm*:
Bývalý výkonný ředitel podniku Halleholm AB. Přijal příjmení Halleholm, když se přiženil do rodiny.

Reuben Halleholm:
Nejstarší dítě Désirée a Ulrika Halleholmových. Nemilosrdný výkonný ředitel podniku Halleholm AB. Oddaný manžel a otec. Lovisin úhlavní nepřítel. Žije na zámečku Halleholm.

Ellen Halleholmová:
Jeho překvapivě úžasná americká manželka.

Lydia a Lyon Halleholmovi:
Jejich absolutně rozkošná dvojčata.

Axel Halleholm:
Druhorozené dítě Désirée a Ulrika Halleholmových. Atraktivní a uznávaný dětský onkolog. Lovisin přítel.

Julie Halleholmová:
Nejmladší dítě Désirée a Ulrika Halleholmových. Stejně spořádaná jako její bratr Axel. Sní o tom, že si jednou otevře vlastní módní salon.

Elin Halleholmová*:
Matka Amélie. Bývalá hospodyně v Dunlidenu. Otce Amélie si nakonec vzala nedlouho před tím, než zemřel.

Rebecca Landbergová:
Lovisina nejlepší kamarádka, původem Kanaďanka. Uznávaná lékařka novorozeneckého oddělení.

Amélie Lindegrenová*:
Nemanželské dítě Halleholmů. Ve 40. letech byla proslulou švadlenou. Později navrhovala kostýmy v Královské opeře.

Johan Lindegren*:
Její manžel. Původní a legendární majitel Pekárny.

Olle Lindegren:
Syn Amélie a Johana. Majitel firmy Lindegrens Bygg AB. Známý stavitel a oddaný manžel a otec.
Žije v Halleholmu Jih.

Birgitta Lindegrenová:
Jeho manželka. Spolehlivá hlava rodiny a slušný člověk.

Johanna Lindegrenová-Jenkinsová:
Nejstarší dcera Olleho a Birgitty. Flétnistka v New Yorku. Prchla do USA, když její sestra zemřela.

Cecílie Lindegrenová*:
Druhorozená dcera Olleho a Birgitty. Talentovaná baletka. Zemřela na leukémii ve věku 13 let.

Lovisa Lindegrenová:
Nejmladší dcera Olleho a Birgitty. Dřív pořádné číslo, nyní úspěšná pekařka. Vlastní Pekárnu. Miluje Axela.

Liv Nilssonová:
Eso mezi architekty. Nepoleví, dokud nezíská, co chce. Včetně Axela.

Greta Olssonová:
Nejlepší kamarádka Amélie po celých sedmdesát let. Nadaná květinářka. Ještě nadanější drbna. Žije na náměstí nad květinářstvím.

Mikael Olsson:
Její syn, který nyní provozuje květinářství.

Sebbe Olsson:
Vnuk Grety a přítel Tildy. Pracuje pro firmu Lindegrens Bygg AB.

Oliver Rönngren:
Novinář a fotograf v Halleholmském týdeníku.

Simone Saundersová:
Britská hostinská v restauraci Uppin Arms. Přímočará, dobrosrdečná parťačka.

Henrik:
Její partner. Oblíbený hostinský a nadšenec do všeho kolem aut.

Hans Stolt: Správce na Granbergetském panství.

Agneta Stoltová: Jeho manželka.

Algot Svensson:
Bývalý dvorní zahradník na zámečku Halleholm, který rozumí rostlinám jako nikdo jiný. Gretin dlouholetý přítel. Oddaný příznivec Lovisy a Pekárny. Žije v chatce na severním poloostrově.

Peter Svensson: Jeho syn. Žije v Sydney v Austrálii.

Caroline Svenssonová:
Algotova vnučka. Žije v Sydney v Austrálii.

Nina:
Nejlepší kamarádka Cecílie Lindegrenové.

Starý Tom:
Algotův kamarád. Vášnivý čtenář. Žije v domově důchodců.

Paolo:
Provozuje kavárnu v Halleholmské nemocnici.

Tilda:
Lovisina nádherná pomocnice a oddaná fanynka. Stálí zákazníci Pekárny ji zbožňují. Sní o tom, že se stane pekařkou.

Viktor:
Tildin bratr. Trpí dyslexií a ochromující stydlivostí, ale našel svůj skrytý talent: pečení chleba.

Zvířata

Krasavec:
Lovisina norská lesní kočka. Místní darebný kocour, který vládne v salonku Pekárny. A krade skořicové šneky.

César:
Algotův zrzavý kocour.

Nelson:
Reubenův čokoládově hnědý labrador.

**Opustili nás, ale v našich srdcích žijí dál.*

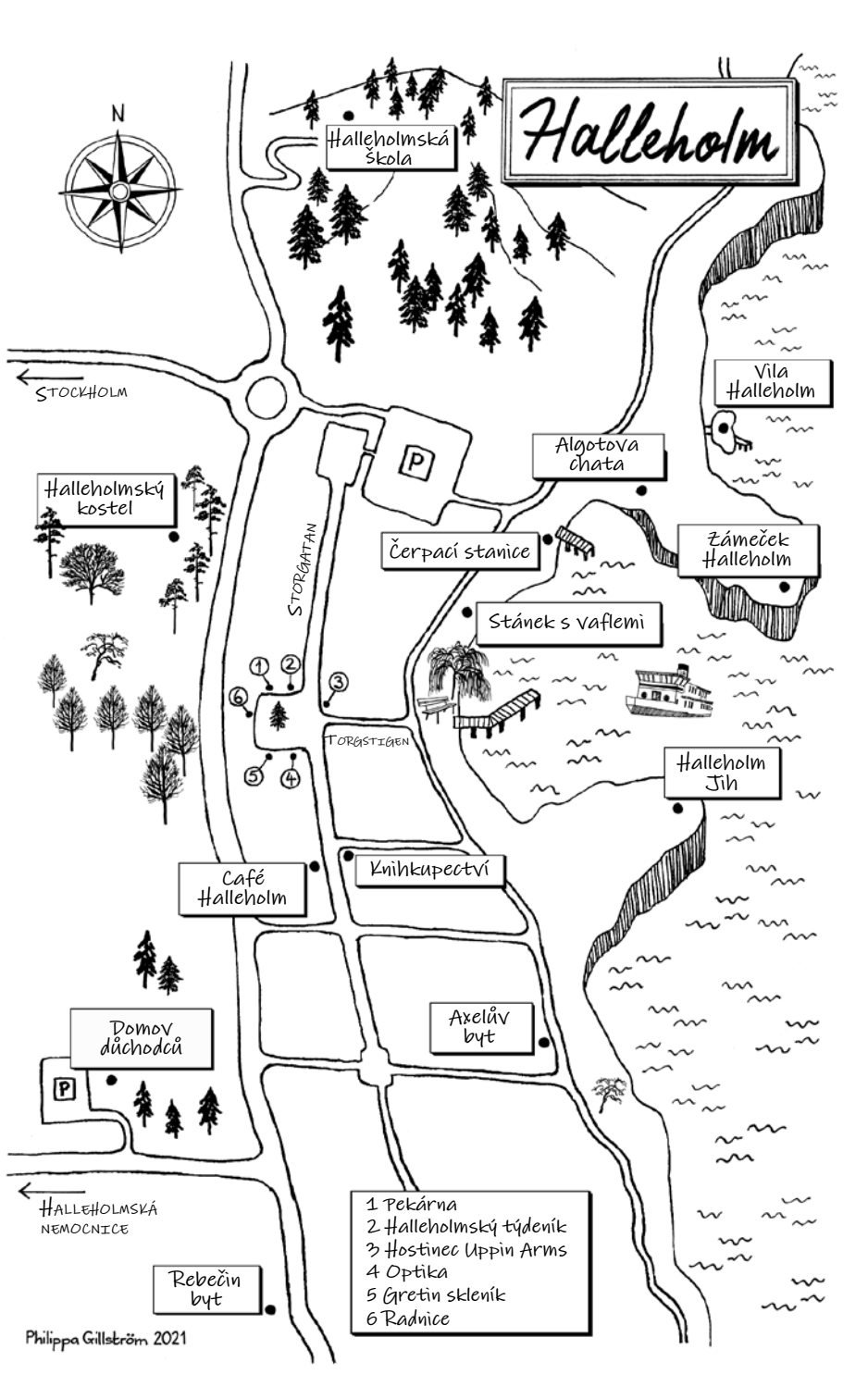
N
Halleholm
Halleholmská škola
STOCKHOLM
Vila Halleholm
Algotova chata
P
Halleholmský kostel
STORGATAN
Čerpací stanice
Zámeček Halleholm
Stánek s vaflemi
1
2
3
6
5
4
TORGSTIGEN
Halleholm Jih
Café Halleholm
Knihkupectví
Domov důchodců
P
Axelův byt
HALLEHOLMSKÁ NEMOCNICE
Rebečin byt
1 Pekárna
2 Halleholmský týdeník
3 Hostinec Uppin Arms
4 Optika
5 Gretin skleník
6 Radnice
Philippa Grillström 2021

První kapitola

Halleholm, říjen 2010

Lovisa Lindegrenová pozvedla sklenici šumivé zelené tekutiny směrem k čarodějnici stojící za svíčkami osvíceným barem v Uppin Arms, oblíbeném britském podniku v srdci Halleholmu, malého pobřežního městečka zasazeného mezi dvěma poloostrovy asi čtyřicet kilometrů severně od Stockholmu. „Dokonalé," pronesla neslyšně.

Anglická hostinská Simone Saundersová roztáhla své začerněné zuby do zlověstného úšklebku.

Lovisa se ve svém kostýmu dýně zachvěla radostí. Zbožňovala všechny svátky: Halloween, svátek svaté Lucie, Vánoce, Silvestr, Velikonoce, filipojakubskou i svatojánskou noc. Po pravdě řečeno, byla ráda za každou příležitost, kdy se mohli lidé sejít, jíst, pít a veselit se. A přesto… Rozhlédla se po místnosti. Dokonce i teď, když ji obklopovala hřejivá známost jejího rodného města, ji přepadl tíživý pocit u srdce, jakmile si vzpomněla na Cecílii, rodinnou princeznu večírků, která žila pro tanec a pěkné baletní sukénky a jejíž blond vlasy zmizely těsně z dohledu vždy v tu chvíli, kdy se Lovisa otočila, aby se přesvědčila, zda skutečně právě zahlédla svou starší sestru, jak se žene přes halleholmské náměstí oblečená v dlouhém černém plášti a špičatých botách. Což bylo samo o sobě šílené. Pokud věděla, Cecílie nikdy žádný takový plášť neměla.

A právě v tomto ročním období, kdy se Halloween pomalu překláněl v předvečer Všech svatých a závoj mezi živými a mrtvými se podivně ztenčil, nabýval pocit Cecíliiny přítomnosti na síle, stejně jako rána plná zklamání, zákonitě následující po přívalu iracionální naděje. Lovisa nacvičenou silou vůle potlačila vlnu bezútěšnosti, která hrozila, že ji pošle do spirály depresivních nálad. Obrátila pozornost zpátky ke svým kamarádkám.

Julie Halleholmová, jediná dcera prominentní rodiny Halleholmových a prapraprapravnučka Lovisina prapraprapradědečka, byla oděná v ručně šitém, zářivém kostýmu čarodějnice s okázalým modrým perem připevněným na klobouku. Vytáhla lékořicovou tyčinku z černého košíčku s čokoládovou posypkou a marcipánovým zdobením, vložila si ji do úst a olízla si z prstů polevu z tmavé čokolády. „Tyhle pavoučí košíčky jsou vynikající. Nikdy předtím jsem neměla piškot z lékořice!" zakřičela, aby ji bylo slyšet přes znělku *Krotitelů duchů* řvoucí z blízkého reproduktoru.

„Ani já," souhlasila Lovisa. „Musely jsme docela experimentovat, než jsme našly ten správný poměr."

„Dneska odpoledne jsem se stavila dole v Pekárně," pověděla Julie postavě s děsivě bílou tváří a tělem pokrytým obvazy. „Lovisa vězela až po krk v nohou, křídlech a očích. Vypadalo to tam jako nějaká Frankensteinova strašidelná továrna na části těla. Vlastně mě udivuje, že se jí to podařilo stihnout."

Mumie, která za normálních okolností vystupovala jako doktor Axel Halleholm, si dopřála doušek světélkující Bloody Mary a pobaveně pozvedla obočí směrem ke své sestře. „Divím se, že vůbec stíháš svou práci. Připadá mi, že v Pekárně trávíš stejně času jako u sebe v salonu."

„Je to náročné," povzdechla si Julie v předstíraném zoufalství. „Ale když se mi tam přes podlahu neustále linou tak neodolatelné vůně, co mám dělat? Trpím neustálým strachem, že změřím klientku, která pak skočí dolů k Lovise

a bude mít v pase o dva centimetry navíc, než vůbec vyjde z budovy."

„Velice vtipné!" prohodila Lovisa. „Od tvých rtů k mé pokladně. Ale nemůžu si stěžovat." Zakývala prstem. „Od té doby, co jsme znovu otevřeli a rozneslo se, že máme i mini knihovnu, se Pekárna proměnila v něco jako mekku pro starší lidi. Čím dál víc si jich chodí půjčovat nebo vracet knihy a vždycky se zdrží na kafe a zákusek. No, a zrovna když se začnou vracet domů, tak dorazí matky s malými dětmi. Nemůžu uvěřit, kolik se toho za ty dva týdny stalo."

Axel ji objal kolem ramen a líbnul ji do vlasů. „A já bych nemohl být pyšnější. Vyzvedla jsi dneska tu dodávku?"

„Až v pondělí. Je to sice rachotina, ale bude stačit, než si našetřím na něco pořádného."

„Už jsem ti to říkal, ale ještě to zopakuju. Jestli potřebuješ lepší auto, rád ti přispěju."

„To jsi hrozně hodný, Axeli, ale nejdřív práce, potom zábava. Zbyly mi nějaké peníze z nájmu, který mi Magdalena zaplatila za Juliin ateliér. Naštěstí ten nájem uhradila na celý rok dopředu, jinak bych si tu dodávku nemohla dovolit. Ty peníze byly dar z nebes."

„Babička vás chtěla nenápadně přinutit, abyste se spolu naučily vycházet," dodal Axel pobaveně.

Lovisa ho dloubla do žeber. Axel si zkrátka nedokázal odpustit narážku na šedesát let táhnoucí se hořký spor mezi jejich babičkami, Amélií Lindegrenovou a Magdalenou Bernaborgovou-Halleholmovou, jenž započal smrtí dítěte a zkrachovalým podnikáním. Nově uzavřené příměří mezi jejich vnoučaty – zejména mezi Lovisou a Axelovým starším bratrem Reubenem – trvalo zatím jen dva měsíce. Ale Lovisa stále Reubenovi nevěřila, ani co by se za nehet vešlo.

Lovisa se rozhodla přesunout konverzaci zpět na bezpečnější půdu. „Ta dodávka bude stát za každou korunu.

Od pondělí budeme do Halleholmské nemocnice dodávat osm set skořicových šneků týdně a navíc už přijímáme objednávky na Vánoce."

Axel ji objal ještě pevněji a přitiskl si ji k sobě. „Tvoje Pekárna si znovu získává reputaci nejlepší kavárny ve městě."

Objala ho jednou rukou okolo krku a přitáhla si ho k sobě, aby ho mohla políbit.

„No tak, to si nechte na doma," zabručela Julie.

Lovisa zatleskala. „Na Vánoce se těším jako malá. Chci opékat kaštany na otevřeném ohni a cítit, jak mě do tváře štípe mráz. Minulý rok v Londýně jsem si užila tak akorát pochybného ústředního topení a mrholení." Při té vzpomínce se zachvěla.

„To by neměl být problém," usmál se Axel. Ukázal ovázaným prstem na dva černé démony se šílenými neonovými tvářemi stojící u dveří. „Nejsou to náhodou vaši?"

Lovisa se zvedla na špičky, aby viděla přes ostatní hosty. „Jo, to jsou oni. Můžeš na ně mávnout? Vysokou mumii určitě nepřehlédnou."

Axel pokynul směrem k démonům a potom sklopil zrak dolů na svůj kostým. „Jsem na sebe docela hrdý. Zabralo mi to asi deset minut. Nebyl jsem si jistý, jestli se sem z nemocnice stihnu dostat včas. Ale předem ti oznamuju, že jakmile mnou projde tohle červené pití, budu potřebovat tvou pomoc. Už jsem totiž nestihl vymyslet, jak… ehm… jak vyřeším, až si budu muset odskočit."

Dívky se hlasitě rozesmály.

Lovisa si otřela oči. „A ty se divíš, proč tě miluju." Sama se tomu však nikdy nedivila. Od chvíle, kdy si dovolila doktora Axela Halleholma milovat, byl jejich vztah silnější každým dnem.

„Proč bych se divil?" řekl a přitom se zazubil stejným nenuceným úsměvem, kterým dokázal upokojit i své dětské pacienty. Jeho světlé blond vlasy zářily ve světle svíček jako svatozář.